

MAGYAR KURÍR.

Nr. 48.

Indult Bétsből, Kedden, December' 13-dikán, 1831.

A' két Siciliai Királyság.

Palermóban Sept. 1-ső napján egy nevezetes bírói-ítélettétel hajtott végre. Azoknak a' Személyeknek, kikre ezen ítélet hozódott, gonosz tetteik ímé következnek: Néhány ragadozó gyilkosok már régóta gondolkoznak a' közönséges tsendesség meg háborításáról, olly tzélből, hogy a' rend megbomlását követni szokott zűrzavarok között, annyival jobb módjok legyen, a' mások jószágainak kirablása által való meggazdagodásra. Ez a' gonosz szándék a' Politzia előtt sok ideig titokban maradt, részszerént azért mivel a' pártütők igen kevesen, úgymint tsak nyóltzan, ezek is pedig ollyan személyek vóltak, a' kiknek tzéljok elrejtésében nagy hasznok forgott, részszerént azért is, mert soha egy helyre öszve nem gyűltek, tanátsosabbnak ítélvén egyenként húzni be másokat társaságokba. És így az ő gonoszságok elintézésében semmi ollyas nem vólt, a' mi akárkinek is magára vonhatta volna figyelmetességét. Azonban kifogyván már amaz óhajtott pillantat után való várakozásra szükséges békességestűrések és meg szokott előre vigyázásokkal felhagyván Aug. utolsó és Sept. első napján, társaságokba való beállítás végett sok ollyan embereket kezdtek megszóllongatni, a' kikről tudták, hogy minden gyalázatos tselekedetek véghez vitelére alkalmato-

sok és készek. És mnekutánna azok közzül egy néhányat nagoknak megnyertek, a' városra való ütést 's annak lázzadásra való felszóllítását Sept. 1 ső napja estvéjére határozták azzal az előre tett intézéssel, hogy először is a' politzia katonáit vetkeztessék ki fegyvereikből, a' fő vigyázatokat lepjék meg és nyomják el, a' tömlötzökben lévőket szabadítsák ki, 's az után kezdjenek a' gazdagabb házak prédálásához. E' végre Sept. 1 ső napj. reggel Dom di Marco két font puska port, és nyóltz font golyóbist meg vett, 's társainak öszvegyűlését, egy a' városon kívül lévő helyre határozta. Valaki azonban ugyan azon nap a' Politziának besúgja, hogy estvére a' Játékszín bezárása után lázzadás fogná magát kiütni. Erre a' Politziai fő director mind azokat, kik a' jelentésben megneveződtek, és ezeken kívül még azon személyeket is kikre nagy gyanú vólt, a' többek közt egy Faja Antal nevű embert, a' ki gonoszságaiért Palermóból kitiltatott, de oda alattomban ismét visszatért, megfogatta, estve a' játék néző helyeket bezáratta, 's rendszabásait, mellyeket előre tett, úgy intézte, hogy azokkal a' Várost meg ne ijeszsze, de azomban ha a' szükség magával úgy hozza, annak segítségére lehessen. A' rendetlenség szerzői részszerént azért, mivel a' politziától szabott rendelésekben semmit sem

adtak, részserént pedig, mivel állhatatosan fel tették magokban, hogy vakmerő tzéljok kiviteleben próbát tesznek, számszerént mintegy 24-en, estveli 10 órakor, a' meghatározott helyen öszvegyültek. De nem mindnyájan vóltak fel fegyverkezve, mert egész fegyvertárok 7 puskából, 2 kardból és egy néhány töltésekből állott. Illyen készülettal támadták meg az említett gyilkosok ellenséges módon a' várost, a' honnan darab ideig tartó öldöklés, és ezen szavak kiabálása után „Eljen a' Király! Eljen a' Constitutio! Eljen Szent Rosalia! a' melly kiáltások 1820-dik esztendő óta közönségesen úgy esmeretesek, mint lázzadás és rablás jelei, szélyel verettetvén, utóljára egészen kikergettettek, később pedig az egy Ramaccát kivéven mind elfogattattak és egy részek halálra, másik fenytő házakban való dolgozásra, harmadik pedig több vagy kevesebb ideig tartó rabságra büntettettek.

Cataniából jött levelek szerént, a' Sciaccával által ellenben fekvő új Vulkanus szigetek, alább alább kezdenek szállani 's meg lehet, hogy a' tenger vizétől befedetelvén egészen eltűnnek, melly esetben a' hajósoknak, a' megfeneklés miatt félelmes helyeik számát nevelni fogják.

Frantzia Ország.

A' Journal du Commerce jelenti: „Párisban Nov. 26 kán éjtszaka lázzadásra serkentő írások osztogatódtak és a' külső városokban lakó munkásoknak a' felkelésre nézve bizonyos javaslások tétettek. Bizonyosan erre tzélozott, Perrier Ur a' Követek-Kamarájában mondott ezen szavaival: „nyóltz Személyek, kikre nagy gyanú vólt, befogattattak.“ Ezek közzül, az Alsó-rajnai-Kurír 6-tot

megnevez: úgymint, Lennox Urat a' Revolution nevű Ujság tulajdonosát, Belmontet Lajos Urat, szomorú játékköltőt, Chodzsko Leonardot, ki a' közelébbi Lengyel Revolutio históriáját igen dítséretesen dolgozta ki; Jaba, egy Lengyel; Miskey Olasz Doctor; Mirandoli egy Olasz; Gen. Dubourg is ki vólt pétzézve, az elfogatásra, de a' dologról idejében tudósítatván, elillantot. A' mint a' Revolution mondja: Lennox Ur nem írásban, hanem tsak előszóval tett parantsolat szerént köteleztetett a' politzia fő tisztség elébe menni. Ezután házához egy Politziai biztosság küldetett, melly azt gondosan felkutatta, de minden haszon nélkül. Két politzia Biztosok hat Agensektől kísértetve, ugyantsak ma küldödték, egy kivándorlott Miskey nevű Olasznak, és a' Modénai zendülés vezérének Menotti Urnak lakhelyekre, olly tzéllal, hogy ott mindeneket szoros vizsgálat alá vessenek; 's azoknak leveleiket foglalják el; — a' mi valósággal meg is esett, mert hat Agensek mind egy egy tsomó írással megterhelve jöttek ki a' nevezett személyek házából. — A' Messagér jelentése szerént Nov. 27-kén 2 órakor Párisban, töltéssel tele lévő három ládát tartóztatnak le, és egy titkos puszkapor fábrikát fedeztek fel. A' puszkapor készítésére szükséges készületek mind a' Politziához vitettek. A' f. h. 28 kán ismét új befogó parantsolatok adódtak ki. Némelyek fogságra vettettek, mások elillantottak ugyan, de utánnok nagy nyomozások rendeltettek.

Nov. 27-dikén a' Pairek Kamarája Elölülője, mint ez idő szerént tagja azon Biztosságnak, mellyet a' nevezett Kamara a' Királyhoz küldött, az előtt a' következő Felírást olvasta el. Sire! Fájdalommal vette a' Pairek-Kamarája

azt a' tudósítást, melly azzal a' Felsőged parantsolatjára közöltetett. Ha szinte politikai okok ninsenek is öszveköltetve, azon történetekkel, mellyek mostanában az Ország második városát vérrel moksolták be, azok mindazáltal minden társasági rendet fenyegetnek. Ha a' polgárok tulajdonai nem sérthetetlenek, ha az adásvevés és kereskedésnek szabadsága nints, ha megszűnt a' törvények és felsőség eránt való engedelmesség, akkor tsak zűrzavar és zabolátlanság uralkodik a' társaságban. Ha még azok között is, kiknek kötelességek a' hazát 's annak szabadságát Oltalmazni, kikanak megörzése végett viselnek fegyvereket, találkoznának olyanok, a' kik azokat megbántani nem irtóznának, akkor a' Státus nagy veszedelembé léte azt kívánná, hogy az ilyen vakmerők nyomban hűntetessenek. Egyéberánt egy ilyen büntetést érdemlő próbatétel mind az Országra, mind az, azt igazgató hatalomra nézve hasznos és idvességes tanúságul szolgálhat. A' Kamara, azon rendszabásokkal, mellyeket a' jelen környülállások között, a' Felsőged Igazgatószéke tett, tökéletesen meg van elégedve, és szerentsét kíván Felsőgednek azon nemes szívű és az Országról atyai módon gondoskodó indulatokhoz, mellyek a' Korona hertzeggel olly nagy lelkű elhatározást tettek. Reményljük, hogy az ő jelenléte azoknak az eltsábított lakosoknak kötelességeikre való visszavitelére, a' frantzia vér ontásnak megakadályoztatására elegendő lesz, annyival inkább, haaz a' vegre használandó katonai erővel együtt lesz, a' meg engedő szelídség, az ellentálló hatalom, és a' büntető igazságtétel. Sire a' Kamara méltónak tartja magát azon bizodalomra, mellyet Felsőged a' jelen szomorú környülállások között benne vét, és azt, már sok ízben megmutatott együtt munkálkodása

által fogja viszonzozni, belsőképpen érezvén annak szükséges voltát, hogy magát azon királyi székhöz kaptsolja, melly egyedül maga szerezhethet a' Rendnek győzedelmet, a' tulajdon vagyonok szent jussainak tiszteletet, és a' mellynek egyedül magának van ereje arra, hogy a' polgári alkotmányon épült Institutiókat fenn tarthassa.

A' Király Felelete: Uraim! szivbéli örömmel veszem azon Érzéseket, mellyekkel a' Kamara a' mostani szomorú alkalmatossággal magát kifejezte. Ollyan vigasztalás ez, a' mire nekem felette nagy szükségem van. Az Urak is sajnálják, mint én, azon büntetést érdemlő tselekedeteket, mellyek Lyonban rendtelenséget, zabolátlanságot okoztak 's ugyan azt vérrel keverték be. Éppen úgy fáj, a' mint látom az Uraknak, mint nekem, hogy a' rend fenntartásáért és a' törvények oltalmazásáért hadakozó, engedelmes léneaseregek és nemzeti örök, nem érték el azt a' tzelt, mellyet úgy látszott, hogy nekik az ő esmeretes Vitézségek és hazai szeretetek által szükségesképpen el kellett volna érni. — Helyben hagyják, — úgy látom — az Urak azon rendszabásokat, mellyek a' gonoszság akadályoztatása végett, az én Igazgatószékemtől adódtak ki, és azt vallják, hogy ezen istentelenségeknek egyedül úgy lehet ellentállani, 's megújításokat tsak olly móddal lehet kikerülni; ha annak hamar és hatalmasan hágunk nyakára. Köszönöm az Uraknak, ezen hozzám mutatott jó indulatokat. Azt a' bizodalmost is köszönöm az Uraknak, mellyet az én Fijamnak azon igyekezetében helyheztek és Elöttem nyilván valóvá tettek, mellyel ő a' frantzia vér folyás elébe való gát vétésre, az el ámitott népnek az engedelmességre való visszavitelére, és a' törvények erejének, melly Lyonban egy

kevés ideig megszűnt helyre állítására törekszik. Frantzia Országnak ezt az én Igazgatószékemtől megvárni jussa van, 's bizonyosok lehetnek benne az Urak, hogy ezen várakozásokban nem fognak meg tsalatkozni.

A' közönséges Ujság, egy levelet közöl, melly Lyonban Nov. 28-kán költ. Ebből, melly a' lázzadás kezdődése óta Lyonban történt, de Olvasóink előtt már esmeretes dolgokat adja elő, tsak a' következendőköt jegyezzük ki. A' puskapor, és fegyvertár a' felkelteknek, kik mintegy 30,000-en voltak, kezébe esvén, a' Praefectus és az egész városi tanács azonnal megváltoztatá elébbeni bánása módját, és az a' rendet nem komolysággal vagy erőszakkal, igyekszik többé helyre állítani, hanem kérelemmel és szelídséggel. E' végre először is Gen. Roguét Urat kérte meg, hogy a' Városból menjen ki, a' környékből ide parantsolt seregeket, mihelyt megérkeznek azonnal küldje vissza, 's a' város ellen semmi katonai mozdulatokat ne tegyen, — azután szép szóval maga igyekezett a' munkásokat megengesztelni. Egymást érték a' Proclamatiók, mellyekben szép biztatások és ígéretek tételtek. Maga a' városi Közönség 100,000 Frankot határozott a' nyomorúság könnyebbítésére, — ugyan ezen tzelra a' magános személyektől is sok gyűlt. Az efféle hízelkedések természet szerént megvették a' derék Munkások szívét; annyival is inkább, hogy a' Croux-rousse nevű külső város bírāja a' munkásoknak tulajdon házaikhoz bőv eledelt és italt küldött, tsak hogy oda haza maradjanak és magokat betsületesen viseljék. E' szerént a' munkásokkal való egyet értés, — úgymint, a' kik tsak az inségen akartak könnyebbíteni, — készen van — és tsak az a' kérdés, hogy mind ezekre az Igazgatószék mit fog fe-

lelni. Valyon úgy fog e' a' Lyoni Praefectussal bánni, mint a' Strassburgival, vagy pedig, hogy a' rosszat, nagyobb rosszal ne tetézzé, minden féle rendszabásokat helybehágy. Ezen dolog elítélése végett az Orleáni Hertzeget és a' hadi Ministert ma estvére várjuk. Én azt hiszem, hogy ezen dologban nem fogja az Igazgató szék magát olly erőszakosan bele elegyíteni mint Strassburgban 's holmi lágy rendelések által készebb lesz az engedés által magokat elbizókká lett munkásoktól indítandó, hasonló jelenések megújítását elnézni, mint ezen ügyes emberek elmenetele és idegen országokban leendő kiköltözése által örökre semmivé tenni a' Lyoni Selyem készitést. Én külömben ezen lázzadás characterére nézve magammal még egészen tisztában nem vagyok. Igaz, hogy az főképpen a' művészi szorgalmon és kereskedésen épül, de azért én ollyan általán fogva, mint a' Frantzia Ministerium tselekszik, kinek t. i. abban haszna forog a' politikát nem merném abból kirekeszteni. Az egész dolog, annak menetele, intézetei, sőt maga a' munkások állapotja, azoknak a' fegyverekre, készületekre és pénzre nézve való bőségek eléggé mutatja, hogy azokat valami Fő, még pedig a' dolghoz jólértő Fő vezérelte hihetően a' Republikanusok, azok a' régi jó katonák és a' Napoleonisták, kik a' Carlismusnak adódtak el, és a' Közönséges társaság színe alatt most is az ő részére dolgoznak. Ez az oka azoknak a' sokféle kiáltásoknak. Nem lehetetlen dolog, legalább én hiszem, hogy itt a' Párisi propaganda is dolgozott. Nevezetes és megfoghatatlan dolog, hogy tsak egyetlen egy, az is meglehetősen lassú staféta, ment az Igazgatószékhez Párisba a' Nov. 21-dik és 22-dik napjainak fenyegetődző előerei hírül vivésére, —

a' helyett, hogy annak minden második órában kellett volna küldödni. Vagy talán a' Telegráfban lehetett bízni; Ugyde ez a' tartós, hihetőképén cárlistai köd miatt több napokig nem dolgozott, a' honnan a' Párisiakkal semmi hírt nem közöl.

Az alsó rajnai Kurír Dec. 3 dikán jelenti: Az Orleáni Hertzeg és Marschal Soult vasárnap Trevouxba érkezvén, következő nap Pillieuxben öszve gyűlt seregeket mind megmustrálták. Mint-hogy Lyon vidékére, már igen sok katonaság érkezett, 's ugyan az, még máig is érkezik, közönséges gyanú, hogy azon seregek erőszakos hatalommal fognak Lyonba menni, a' netalán még meg lévő nyughatatlanság tsiráinak kiirtása végett. Azt mondják, hogy Párisba két Mesterember utazott volna tegnap el, olly tzéllal, hogy ha kívántatik, a' történt dolgok igazi tulajdonságáról különös tudósítást adjon, — a' gyűjtogatástól való haszontalan félelem még 28 ikban is rettegett a' lakosokat. Az egész városban tsak egy pintze lyuk, vagy akármitsoda nyílás a' házakon nints, a' melly gondosan be ne volna téglával rakva. A' nemzeti örök, noha még formaruhájok nints ismét organizáltattak és kötelességeiket nagy szorgalommal telyesítik.

Nov. 28 kán a' következő Proclamatio hirdetődött ki: Lyoniak! tegyétek le gyászaitokat, és öltözzetek innepi ruhákat magatokra. Ő Kir. Mga az Orleáni Hrg ma fog Városunkba be jönni. Ez az a' szívárvány, melly a' zivatar megszűnését jelenti. Veszsenek el a' ti borzasztó meghasonlástoknak minden nyomai, és egyszájból 's szívből jövő öröm kiáltásokkal adjátok tudtára annak, hogy ti, a' ti kárhozatra méltó tévelygésekben is megőriztétek azon Uralkodó hatalom eránt való ragaszkodástokat, a'

mellynek a' thronusba való felemelésében a' ti bátorságtok is részt vett. Eljen a' Király !!!

Dumolard Praefectus.

A' Maconi pattantyús kompánia arra kérte az Orleáni Hrg-et, hogy ha a' szükség úgy hozza magával, néki is, szabad legyen a' sereggel Lyon ellen menni. Ezt az ajánlást a' Hertzeg elfogadta. Némelly helyeknek, mint Bourgnak és Maconnak Nemzeti örei közzül igen sokan ajánlották magokat a' szolgálatra 's kiindulásra.

Chalonsban az Orleáni Hrg és Marschal Soultnak ablakai alatt több ízben újítódott meg ez a' Kiáltás: „Le a' Ministerekkel! Le a' Királyi rendeletekkel!

Obester Magnan, egy Regiment Commandánsa, azért hogy Lyonba az azzal való kötésnek, a' megszállás útján való véghez vitele végett, tsapatját vezérelni nem akarta, 'sa' mi többhez ellen Proclamatiót is botsátott ki, a' Gen. Roguet parantsolatjára, elfogattatván, a' Montbrisoni tömlöztbe tétetett.

A' Lyon lakosi nagy kívánsággal várják a' Hrgnek, a' városba leendő bemenetelét.

N a g y B r i t a n n i a.

A' Londonban lévő, politikai nemzeti-egyesület, kerülő írást botsátott a' maga tagjaihoz, mellyben az, azt nyilatkoztatja, hogy az egyesületek elosztására kiadott királyi Proclamatio határozásai, sem az ő, sem a' többi most fenn álló nagy számú egyesületekre nem alkalmaztatódtak. Az egyesület ezen a' héten nagy előmeneteleket tett. Tagjainak nagyobb részét a' dolgozó rend teszi, — vagynak köztök Seborvosok, és Procátorok is. Ez az Egyesület Nov. 22-kén estvő ismét gyűlést tartott. Ezen

gyűlésben két Felírást készítettek és fogadtak el, mellyek között az egyik a pallérozódás terjesztésére vetett minden adók eltörléséről, a másik pedig arról szól, melly nagyra bicskúlija a gyűlés azt, hogy a Frantziák Királya új Országnagyokat tett. — A Norfolk és Lincoln Grófságokban is nevezetes gyűlések tartattak. Az elsőben Viscount Clements, Lord Stafford és Lord Suffolk's az Uralkodó Ekklesiából két Püspökök is megjelentek, a mi mindazáltal ellent nem állott, hogy a Gyűlés a Püspökökre háromszor Veszzenelt, ne kiáltson. A másodikban, mellynek sok 1000 emberek voltak tagjai, Gen. Johnson egy olyan felírás készítésére tett javallatot, mellyben a Gyűlés semmit nem kémellő szavakkal jelentette ki azt, hogy ő, a felső ház és a Püspökök nagyobb részének maga viseletével egy átaljában nints megelegedve. Ez és ezen kívül több más Felírások is, mellyek a Király pártját óltalmazták, elfogadtattak. Ezt a gyűlést is a Királyért és az Ujításért (Reform) három éljen, — a Püspökökért pedig három peret kiáltások rekesztették be.

A Times nevű Ujság jelenti: hogy Lyonban több Anglusok gyilkoltattak meg. Azok között Saunders Ur, a ki Familiájával, mellyet a Felesége, három leány és egy fiú tett, már három esztendő óta lakik Lyonban. Míg ez a tüzes indulatú Férjfiú, a Nemzeti örökkel a város tsendességét megzavarók tsillapításában foglalatoskodnék, valaki egy követ vágván feléje, a képét megsebesítette. Ezen megboszoszkodván a fellázadtaknak egy vezérét keresztül lövi. Melly tselekedet a pártulöket irtóztató haragra gerjesztette, s közzülök mintegy 500-an, ezen kiáltások között, **Le az Anglusokkal a Saun-**

ders Ur házára rohannak. Saunders Ur élven a gyanú perrel, a népnek a házához való érkezése előtt egy rövidebb úton haza szalad, — minden ajtait s ablakait berakja s a maga familiája és háza óltalmazásához hozzá készül. De mind hiában, — mert a pártulöket, alig telt bele 2 minutum, mikor az ajtókat betörvén, a házban teremnek. Saunders Ur, még ekkor sem esik kétségbe. Ellenségeinek tovább való haladása meggátolása végett, azok elébe székeket asztalokat, egy pohár széket tesz, mellynek tetejére mász, és egy kétsövű puskával felfegyverkezve, onnan kiabált halált annak fejére, a ki hozzá közelíteni méréssel. Ezen fenyegetőzés, és az, hogy a reátódult nép közzül kettőt agyon lött, nemtsak semmit sem használt, hanem még nagyobb dühösségbe hozta a pártulöket. Mert annak kell tulajdonítani azon otsmány bánásmódot, mellyet azok a Saunders leányain elkövettek, s azokat meggyilkolták, Fijának a fejét egy konyha késsel elvágta, magát pedig megsebesítették, de úgy, hogy háló szobájába még bezaladhatott, a hol egy rejtek helyre bűván ellenségei kezébe több nem juthatott. Az említett gonosz tselekedetek és a háznak három helyen való meggyújtása után a neki dühödött nép a Saunders házat oda hagyja. Ekkor Saunders Ur bűvő helyéből felhóltan ki jön, a szobájában meggyúladt portékákat elöltja, — később a házánál történt dolgokat a bírónak elbeszélte, melly után nem sokkal tsakugyan meghólt. Ezenkívül még két anglust löttek meg, pedig senkin semmi sérelmet nem tettek.

Dublinban a politikai Egyesület második gyűlésében némelleyek igen tüzesen beszéltek az egyesületekre nézve kiadott Királyi Proclamatió ellen. A többek közt O'Connell Ur ezt mondá:

Az a' proclamatió, mellyet én olvastam, vélekedésem szerint, csak a' felfegyverkezett politikai Egyesületek ellen szól; mert ha azon kívül valami más tzelja volna, akkor bizonyosan nem volna törvényes Proclamatio. Itt azt hiszik, hogy a' Proclamatió, már csak magában is hatalmat tesz fel, a' mi pedig igen hibás gondolat. Minden Proclamatió, ha törvényen nem épül, csak üres hang, üres papíros. Ezen feltétel nélkül a' proclamatio semmi, 's nints is semmi kötelező ereje. Az csak tsupa intés, egy olyan bűn ellen, mellyet, ha véghez megy, annyival keményebben meg kell büntetni, mivel azt intés előzte meg. Ha ezt a' liberalisok (Whigs) csak egy hajszállal hágnák keresztül, mindjárt nyakra före hányattatnának ki. Az Anglus Nemzet magát ennek alá nem adná. Ha talán valaki azt állítaná, hogy a' kérdésben lévő Királyi Proclamatio, ezen mi jelengyülésünknek is ellene van, én annak bizonyosan ellene mondanék. Mi soha felfegyverkezett gyűlést nem formáltunk, soha nem is fogunk formálni. Míg a' törvény, a' fegyverre való kelést tiltja, mind addig megtartóztatjuk mi attól magunkat, — még akkor is, ha arra az időre jutnánk, midőn a' Király és az Igazgatószék kívánnák azt, hogy a' nép a' maga és az haza óltalmazása végett fogjon fegyvert. Az, a' törvénynek mind ekkoráig ellene lévén, mi nem csak nem akarunk fegyvert fogni, hanem az még csak nem is gondolkodunk.

B u r k u s O r s z á g.

Az Orosz Tsászárnak és a' Varsó Hertzegnek azon nyilatkoztatásokra, hogy a' Burkus Országba által ment len-

gyel seregek altisztjei és köz emberá hazájokba bátran vissza mehetnek, mert sem elébbeni magok viseleteert, sem politikai gondolkozások módjáért soha számadásra vonattatni semmi esetre nem fognak, — Ő Felsege a' Burkus Király, a' Gielgud, Rohland, Chlapovski és Rybinski Generalisokkal Burkus Országba ment minden altiszteknek és közembereknek megparantsolta, hogy hazájokba minél elebb vissza térjenek.

B é t s.

Béts belső városában négy nap olte senki sem betegedett meg choleraiban, a' még orvoslás alatt volt 5 choleras beteg közül 2-ten kigyógyultak és 3-an még betegek.

A' külső városokban Dec. 8-kán déltől fogva:

Dec. 9-dikén délig choleraiban megbet. 2 en kigy. 2 en megh. 1.

Dec. 10-dikán délig megbetegedtek 1-en, kigyógyultak 7-en, meghaltak 2-en.

Dec. 11-kén délig megbetegedtek 5-en, kigyógyultak 7-en, meghaltak 2-en.

Dec. 12-dikán délig megbetegedtek 5-en, kigyógy. 8-an, meghaltak 3-an.

E' szerint Sept. 14 kétől fogva Dec. 12-kéig megbetegedtek 4046-an, kigyógyultak 2037, meghaltak 1936-an, orvoslás alatt vagynak még 37-en.

M a g y a r O r s z á g.

Budán kiadatott hivatalos tudósítások szerint Magyar Országának 90 Törvényhatóságában pusztított Dec. 6-káig

az epeveszély (az eddig előszámláltakhoz járult Horvátországban egy Határőrző Vidék). Ezek szerint 4007 Helyekben 453,764 személyeket lepelt meg, kik közül 227,621-en kigyógyultak; 195,679-tzen meghaltak; és még 30,464-en gyógyíttatnak. Megszűnt a' nyavalya eddig 1959 Helyen, ezek között Késmárk (Oct. 27-kén), Breznóbánya (Nov. 5 kán), és Poson (Nov. 6-kán), Sz. Kir. városokban. Ismét tovább terjedett 29 Helységben; újra kiütött 125 olyan Helyeken, mellyekben már megszűnt volt.

Spron Sz. K. városában a' f. hónap 3 kán tartattak háláadó Isteni tisz-

teletek azért, hogy az epeveszély nyavalya pusztítása ezen városban is megszűnt. Itten 543 megbetegültek közül 108-an lettek annak áldozatai.

A' pénz folyamat December'12-ik napján közép árr:

A' Státus' 5p. Centes Obligátzióji	85 1/16
Az 1820-béli sorsosok,	117 1/4
Az 1821-béli hasonlók,	128 1/3

Bétsvárosa 2 1/2 p. Centes Bankó Obligátzióji, 47 1/2 for. keltek, mind Conv.

A' Bank-Aktziák keltek — — for. ton Conv. Pénzben.

H a z a f i ú i - J e l e n t é s.

A' Nemzeti Litteratura' előmenetelére tett áldozat méltó arra, hogy az érdemes Hazafiakkal serkentés és példaadás végett közöltessék, 's hogy részvevőleg fogadtassanak annak fáradságai, a' ki az áldozatot teszi. Ezen szempontból hírrététeik és ajánltatik nemzeti Énekes és Színjászó P á l y Elek Úrnak nemzeti nyelvünkön tiszta magyarsággal írt, 's több fordított nagy Dall-Játékai (Operái) között ezen már kinyomtatott nevezetes Darabjai: név szerint I-ső Darab: A' BÜBÁJOS VADÁSZ, Tüneményes nagy Dall-Játék (Opera) 3 Felvonásban. II-ik Darab: A' TOLVAJ SZARKA, mulatságos érzékeny Dall-Játék (Opera) 2 Felvonásban. III-dik Darab: DON JUAN (Zsuán.) Vitézi, szomorú, víg Dall-Játék (Opera) 2 Felvonásban. IV-dik Darab: EGGY ÓRA, Tüneményes Varázs-Játék, Karénekkal 3 Felvonásban. V-dik Darab: A' HÓ, víg Dall-Játék 4 Felvonásban. VI-dik Darab: A' FEJÉR ASZSZONY, víg Dall-játék 5 Felvonásban. — Ezeket, 's még más több újabb ízlésű nagy Dall-Játékokat 1824. Bétsben a' Ts. Kir. Carinthiai Kapu mellett lévő Udvari-Játék-színél lévén Eneklő, Hazája eránt viseltető szeretetből nagy költséggel megszerzette, átalfordította, elő is terjesztette, és azok közt, a' mellyek több ízbe külömbféle helyeken köz megelegetést nyertek, azokat előfizetés nélkül a' maga költségén ki is nyomtattatta. A' kiknek kedvek volna megszerezni, megkaphatják egyenként is, vagy mind a' hatot: egyet egyet 1 for. 15 kr. váltóban. Pesten: Eggenberger Jó'sef, és Müller Könyvárosok boltjában; K o l o s v á r o t t: Gutman János Könyvkötőnél; Nagy-Váradon: Váry Jó'sef Könyvkötőnél; Debreczenben: Csáthy Könyvárosok-Bóltjában; Kassán: Ns. Vajda Pál és Vigánd Könyvárosnál; Miskolczon: N. Sztriberny János Úrnál.

Szerkesztető és Kiadó M á r t o n J ó ' s e f, Professor. (Landstrasse Nro 315.)

Nyomtató: Nemes Haykul Antal, (Obere Bäcker-Strasse Nro 755.)